

# PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

## **Lege privind protecția persoanei private**

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art. 1. Prin persoană privată în sensul prezentei legi se înțelege orice persoană fizică sau juridică în a cărei capacitate de exercițiu nu intră efectuarea de acte de autoritate publică.

Art. 2. Orice funcționar public sau instituție de autoritate publică sunt obligate să satisfacă cererile și să răspundă solicitărilor persoanelor private în conformitate cu legea și în cadrul competențelor lor. Nimeni nu poate refuza îndeplinirea promptă a unor asemenea obligații sub cuvânt că legea este neclară sau insuficientă. În caz de lacună legislativă se va raționa, după caz, pe baza analogiei legii sau analogiei dreptului, precum și prin observarea principiului potrivit căruia este admis tot ceea ce nu este interzis.

Art. 3. În cazul în care legea este susceptibilă de mai multe interpretări se va urma interpretarea care este cea mai favorabilă persoanei private.

Art. 4. Dacă prin legi speciale nu se prevede altfel, răspunsul la cererile înaintate de persoana privată trebuie să fie formulate în termen de cincisprezece zile de la înregistrarea lor.

În cazul în care soluționarea nu are loc în acest interval de timp se consideră, după caz, că cererea a fost soluționată în sensul dorit de persoana privată în cauză ori că aceasta este liberă să procedeze în speță potrivit opțiunilor sale ori că interpretarea dată de ea legii este împărtășită de autoritatea publică.

Atunci când procedându-se potrivit uneia din ipotezele cuprinse în paragraful doi al prezentului articol, se ajunge la o încălcare a legii, alta decât legea penală, de natură a tulbura ordinea publică sau la prejudicierea unei alte persoane publice sau private, ori a statului, responsabili pentru asemenea consecințe vor fi ținuti solidar funcționarul public care nu a întreprins cele necesare spre a răspunde la timp cererii persoanei private în cauză și instituția publică la care a fost depusă respectiva cerere. Dacă pentru restabilirea ordinii publice sau evitarea unor noi prejudicii se impune anularea actului săvârșit de persoana privată în condițiile prezentului articol, aceasta se va face pe cale judecătorească, în măsura în care părțile nu ajung la o soluție amiabilă. Toate cheltuielile legate de proces, precum și cele pe care persoana privată ar trebui să le facă spre a pune în practică hotărârea de anulare, ca și orice prejudiciu suferit de persoana privată respectivă ca urmare a anulării vor fi acoperite solidar de funcționarul public vinovat de nesoluționarea cererii la timp și de instituția publică la care a fost depusă cererea în discuție. Prin prejudiciu adus persoanei private ca urmare a anulării actului săvârșit de ea în condițiile prezentului articol, se înțelege atât paguba suferită prin răpirea efectelor actului cât și câștigul nerealizat în asemenea circumstanțe.

Art. 5. În cazul în care cererea este soluționată printr-un aviz negativ motivarea acestuia este obligatorie. Funcționarul public care redactează motivarea răspunde potrivit legii pentru conținutul și urmările ei, în măsura în care ele prejudiciază persoana privată.

Art. 6. Cererea persoanei private nu poate fi respinsă pe motiv că autoritatea căreia i-a fost adresată nu este competentă să o rezolve. Autoritatea căreia i s-a adresat cererea, în măsura în care se consideră incompetentă cu soluționarea ei, are obligația de a o transmite autorității competente. În cazul unui conflict de competență problema va fi soluționată de autoritatea ierarhic superioară celor aflate în conflict. Decizia acestei din urmă autorități poate fi atacată de către persoana privată la contenciosul administrativ. În cazul în care nu există o autoritate ierarhic superioară celor aflate în conflict negativ de competență, problema va fi înaintată spre rezolvare Avocatului Poporului.

Art. 7. Dacă mai multe instituții de autoritate publică trebuie să contribuie, în indiferent ce fel, la soluționarea unei cereri a persoanei private, cererea va putea fi adresată oricăreia dintre ele urmând ca autoritatea sesizată să ia măsurile privind colaborarea cu celelalte în scopul soluționării.

Persoana privată nu poate fi obligată să se adreseze mai multor instituții de autoritate publică ori mai multor funcționari publici pentru soluționarea aceleiași cereri.

Art. 8. Soluționarea unei cereri a persoanei private nu poate fi refuzată, suspendată, amânată sau condiționată pe motiv că aceasta ar trebui să îndeplinească acte sau să execute obligații care nu au legătură directă cu respectiva cerere. Pretenția funcționarului public sau a autorității publice ca o persoană privată să-și obțină drepturile în funcție de îndeplinirea obligațiilor pe care le are dar care sunt lipsite de o legătură directă sau de o cauză comună cu drepturile reclamate, se pedepsește potrivit legii.

Art. 9. Formularele pe care o persoană privată trebuie să le completeze spre a-și adresa cererile unei instituții de autoritate publică, atunci când este cazul, trebuie redactate exclusiv prin utilizarea cuvintelor existente în dicționarul explicativ al limbii române sau al limbilor minorităților naționale, după caz, fără recurgere la abrevieri sau cu explicarea abrevierilor, cu note explicative clare referitoare la modul de completare și cu caractere suficient de mari spre a asigura o lectură facilă. În cazul încălcării acestor dispoziții răspunderea pentru greșita completare a formularelor și pentru prejudiciile pe care persoana privată le-ar putea suferi din această cauză revin solidar funcționarului public și instituției de autoritate care le-a întocmit, respectiv le-a pus în circulație.

Art. 10. Persoana privată are dreptul la corecta informare, în condițiile legii. Acest drept se exercită în raport cu autoritatea publică precum și cu orice alte instituții ale statului care pun în circulație publică informații. Refuzul de a furniza la cerere informațiile la care persoana privată are acces legitim, precum și punerea în circulație cu vinovăție de informații false care prin inducerea în eroare, directă sau indirectă, a publicului îi pot produce prejudicii de orice fel unei persoane private, se pedepsește potrivit legii. În cazul în care prin legi speciale nu se prevede altfel, încălcarea dreptului la corecta informare astfel cum este definit în prezentul articol se pedepsește în condițiile stabilite pentru sancționarea infracțiunii de calomnie.

Art. 11. Orice persoană privată poate cere instanței civile să-i acorde daune morale și să condamne în consecință pe orice funcționar public, în solidar cu instituția publică reprezentată de acesta, care se dovedește că punând cu vinovăție în circulație publică informații false a încălcat dreptul la corecta informare, chiar dacă reclamantul nu a suferit prejudicii materiale în

urma unei atari fapte. În acest sens buna credință a funcționarului public se prezumă până la proba contrarie.

Art. 12. Capacitatea de exercițiu a persoanei private poate fi limitată numai prin lege organică. Orice dispoziție luată cu încălcarea acestei reguli este nulă de plin drept.

Art. 13. Dreptul la intimitate și la propria imagine a persoanei private este apărat potrivit legii. În toate cazurile în care prin legi speciale nu se dispune în mod expres, persoana privată are dreptul la daune morale pentru încălcarea în orice formă, directă sau indirectă, a dreptului la intimitate și la imagine. Daunele morale se cumulează cu orice altă sancțiune prevăzută de lege în asemenea situații. Buna credință a funcționarului public acuzat de încălcarea dreptului la intimitate și la propria imagine a persoanei private se prezumă până la proba contrarie.

Art. 14. Emiterea actelor normative de interpretare și aplicare a legii de către instituțiile administrației de stat se poate face numai în baza unui mandat explicit și expres al Parlamentului. În executarea acestui mandat instituția administrației de stat interesată trebuie să obțină, anterior intrării în vigoare a actului normativ de interpretare sau aplicare a legii, avizul obligatoriu al Consiliului Legislativ, precum și avizul conform al Comisiei permanente a Camerei Deputaților care a avizat legea în cauză înainte de adoptare. Spre a-și stabili punctul de vedere, aceasta din urmă va solicita și opinia Comisiei Juridice și de Imunități a Camerei Deputaților, precum și a Comisiei parlamentare pentru integrare Europeană. Această procedură de avizare parlamentară are ca scop stabilirea conformității cu legea și cu standardele europene și se va face cu regim de urgență, într-un interval de timp care nu va depăși treizeci de zile de la sesizare.

Instituțiile administrației de stat nu pot adăuga la lege ori modifica sau limita prevederile legale în vigoare, pe calea actelor normative de interpretare și aplicare a legii pe care le emit. Orice asemenea adausuri, modificări sau limitări sunt nule de plin drept.

Orice persoană privată care are un interes legitim poate ataca cu o acțiune în anulare la contenciosul administrativ, actele normative de interpretare sau aplicare a legii adoptate de instituțiile administrației de stat, în treizeci de zile de când a luat cunoștință de existența lor. Decizia obținută

pe această cale nu limitează dreptul de a obține anularea actelor normative respective pe cale incidentală.

Art. 15. Fapta funcționarului public de a refuza, pentru indiferent ce motive, punerea în executare a unei hotărâri judecătorești ori de a împiedica, prin orice mijloace și din indiferent ce cauze, o asemenea punere în executare, constituie infracțiune contra înfăptuirii justiției și se pedepsește cu închisoare de la trei luni la doi ani sau cu amendă penală.

Lipsa fondurilor bugetare pentru executarea hotărârilor judecătorești nu poate constitui o cauză exoneratoare de răspundere pentru fapta prevăzută la paragraful precedent. În acest sens, dacă nu există alocații bugetare pentru îndeplinirea unor hotărâri judecătorești se consideră că acele hotărâri au modificat de plin drept prevederile bugetare pertinente. Ministerul Finanțelor este obligat ca în termen de 30 de zile de la depunerea cererii de executare să ia măsurile necesare pentru reflectarea în buget a consecințelor decurgând din acele modificări prin recorelările care se impun, cu păstrarea indicatorilor sintetici aprobați de Parlament.

Efectuarea cheltuielilor impuse de executarea hotărârilor judecătorești pronunțate în favoarea persoanelor private, va avea prioritate față de orice alte cheltuieli, cu excepția celor privind plata salariilor, a contribuțiilor pentru asigurări sociale și a ajutoarelor sociale, după caz.

Art. 16. Încălcarea dispozițiilor prevăzute în art. 2, 3, 6, 7 și 8 din prezenta lege se pedepsește cu închisoare de la o lună la trei luni sau cu amendă penală. De asemenea, în cazul comiterii unor asemenea fapte, se vor aplica în mod complementar sancțiunile disciplinare prevăzute de lege pentru pedepsirea denegării de dreptate.

Art. 17. Prezenta lege intră în vigoare la treizeci de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din ...  
..., cu respectarea prevederilor art. 76 alin ( ) din Constituția României.

PREȘEDINTE

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senatul României în şedinţa din ..., cu respectarea prevederilor art. 76 ( ) din Constituţia României.

PREŞEDINTE

NICOLAE VĂCĂROIU